

Аксьонова Віра Ігорівна
доктор філософських наук,
доцент кафедри професійної педагогіки
та соціально-гуманітарних наук
Льотної академії Національного
авіаційного університету
(м. Кропивницький, Україна)

ПОСТМОДЕРНІЗАЦІЙНИЙ АНАЛІЗ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ СУСПІЛЬСТВА: ЦІННІСНИЙ АСПЕКТ

Взаємозв'язок молодшої людини з освітою і з самим собою визначає комунікативний зміст, який вирішується в культурі не тільки розуму, але і глибини душі, з метою усвідомлення сенсу буття. Ставлення людини до всесвіту визначається символами та значеннями, у т.ч. і професійними, з метою спілкування у світі і усвідомлення призначення власного життя. Предметний аналіз професіоналізму в інформаційній системі суспільства збагачує громадські відносини людини в контексті світової інтеграції із Всесвітом і природою. Порівняння технічних та світоглядних аспектів діяльності авіаційних професіоналів дозволяє майбутньому спеціалісту адекватно сприймати як рівні власної філософської культури, так і всі важелі світоглядної підготовки. Освітня комунікативність поглиблює традиційний зміст гуманітарних дисциплін та доповнює їх власним розумінням української проблематики.

Авторка зосереджена на проблемі дослідження особливостей соціокультурної трансформації сучасного суспільства в цивілізаційній злам в соціально-філософській перспективі. Соціокультурна трансформація аналізується як процес внутрішніх змін у суспільстві за допомогою вищого рівня впорядкованості та організованості у всіх сферах діяльності як результат подолання втраченої рівноваги та соціального напруження. Нова соціокультурна парадигма, яка може протистояти хаосу, спочатку контрольованому, а потім – ні, пов'язана з формуванням нових соціокультурних реалій. Автором запропоновані концепції соціокультурної реальності, системні характеристики успіху модернізації та постмодернізаційних змін, зростаючій ролі та значущості в них професійної культури молоді. На основі даних емпіричного аналізу згідно соціологічних досліджень соціокультурних реалій, проведених за участю авторів, у молодіжному середовищі (серед курсантів та студентів Льотної академії національного університету України) зафіксовані деякі особливості соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства, спрямованість та характер трансформаційних процесів у галузі професійної культури та їх неоднозначність, нерівність, гальмування окремих елементів інфраструктури культурних систем.

Комутативність людського життя зумовлює аксіологізацію освітньої політики, якщо вона потрапляє у поле визначення концептуальних питань теорії та практики визначення людського буття, оскільки впливає на рівні соціалізації особистості. Аргументи на користь необхідної модернізації з'являються в процесі формування переконань, поглядів, орієнтацій певної соціокультурної освітньої спільноти. З одного боку, соціокультурні орієнтири пасіонаріїв - людей, які борються за високі ідеали, призводять до віри в харизму політичних лідерів, інтелектуальної еліти. З іншого, пасивні споживачі соціокультурних цінностей, механічно сприймають гуманітаризацію міждисциплінарної області знань, як даність, що нібито виникла на стику філософії, психології та політології. У професійно-комунікативному контексті гуманітаризації студент, як суб'єкт навчання, бере на себе особливу роль головної цінності процесу реформування освіти, якій призначений розкрити семіотичний зміст соціокультурної інформації, включаючи внутрішнє буття. Під час навчання це відбувається через здатність людини опанувати їх метафізичним значенням, що символізує розуміння сенсу буття.

Особистість, колектив, людина та авіаційна корпорація дають змогу окреслити інформаційно-ціннісну сторону проблеми, подолавши однобічність взаємовідносин «вершника та коня», адже від цього залежить сучасний, соціальний та духовний статус молодої людини. Тому результати реформування освітньої галузі аналогічні іншому досвіду учасників європейської інтеграції, хоча і не у всьому збігаються. Але завжди є проблеми, пов'язані із тлумаченням концепцій гуманітарно-державної характеру. Можливі типи співвідношення між ними розкриваються в термінах гармонії, толерантності, компромісу, опозиції та конфлікту. Ставлення до навчання буде органічним та гармонійним, коли поняття "цінність" незмінно зливається з досвідом, розумом та почуттями суб'єктів навчання (у системі «викладач – студент»). Будь яка наука вважається завершеною лише у тому випадку, коли вона ефективно оперує прогностичними моделями. У соціальній філософії ідеальним результатом є те, що вона постійно перетворює метафізичні прагнення на культурні цінності (об'єктивація соціальної реальності в структурах колективної соціально-історичної пам'яті у процесі перманентного діалогу носіїв різного типу світогляду).

Література

1. Аксьонова В.І., Скловський І.З. Метафізичний дискурс у контексті цивілізаційного розвитку України. Перспективи/ гол. ред. Є.Р. Борінштейн. 2008. №4. С.3-9.

2. Бердяев Н.А. Смысл истории. М.: Мысль, 1991. 176с.

3. Бондар В. Педагогіка і філософія: взаємодія та взаємозбагачення. Вища освіта України. 2002. № 3. С. 14-18.

4. Вернадский В. И. Украинский вопрос в российском обществе. Родина. М., 1990. №4. С.90-95.

5. Платон Диалоги. Пер. с древнегр. Сост. и авт. вступ. ст. А.Ф. Лосев. Авт. прим. А.А. Тахо-Годи. М.: Мысль, 1986. 605с.

6.Скловський І. Скловська О. Клерикальний фактор і його вплив на сутнісно-політичний фактор України. Політичний вісник. Київ: Київський державний університет, 1993. Част. II. С.12-15.

7.Тоффлер Э. Шок будущего. Пер. с англ. М.: АСТ, 2002. 558с.

8.Франко І.Я. Одвертий лист до галицької молоді. Націоналізм. Антологія. Київ: Простір, Смолоскип, 2000. С. 178-179.

9.Халапсис А.В. «Денарий Христа»: Две парадигмы мироустройства. Соціально-гуманітарні виміри правової держави: еволюційна парадигма. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (ДДУВС, 28.03.2019).С.318-322.

Айтов Спартак Шалвович

кандидат історичних наук,
доцент кафедри філософії та
українознавства

Дніпровського національного
університету

залізничного транспорту імені
академіка В. Лазаряна

(м. Дніпро, Україна)

ПРОГНОСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІСТОРИЧНОЇ АНТРОПОЛОГІЇ І ВИВЧЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ НАУК

Прогностичний потенціал історичної антропології у вивченні соціогуманітарних наук утворюють осмислення і аналіз пізнавальних взаємовпливів теорій даної дисципліни і суспільних дисциплін й з'ясування подальшого розвитку їх когнітивно-освітніх можливостей. Застосування методологій історичної антропології є ефективним при вивченні і розумінні сутності і перспектив багатоманітних соціокультурних процесів, зокрема глобалізації, та суспільно-гуманітарних студій які їх досліджують. Прогностичний потенціал історичної антропології є елементом метатеоретичного рівня цієї науки, оскільки за його допомогою відбувається розуміння сутності і форм прояву каузальності, шляхів розвитку і можливих перспектив історичних процесів у розмаїтті їх аспектів, через призму вивчення ментальної і соціально-психологічної площини останніх.

Прогностичний потенціал історично-антропологічних студій значною мірою засновується на їх широкому міждисциплінарному діалозі. Останній містить складові природознавчого, суспільствознавчого і культурологічного потенціалів. Природознавчий потенціал втілюється у пізнавальних взаємодіях історичної антропології з концепціями «антропогеографії», що має перспективи застосування студій ментальності і соціокультурних установок до осмислення у освітньому процесі соціогуманітарних чинників регіональних і